

Řízení o vydání rozhodnutí o umístění stavby nazvané „paralelní dráha RWY 06R/24L o délce 3 100 m Letiště Praha, Ruzyně“

námítky účastníků řízení

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor územního plánování a krajského stavebního řádu (dále jen „stavební úřad“), oznámil pod č.j. 126881/2024/KUSK ze dne 30. 9. 2024 zahájení řízení o žádosti o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby dopravní infrastruktury uvedené v § 1 odst. 2 písm. c) zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby strategicky významné infrastruktury, ve znění účinném do 31. 12. 2023 (dále též „liniový zákon“), pro stavbu nazvanou „paralelní dráha RWY 06R/24L o délce 3 100 m Letiště Praha, Ruzyně“ na pozemcích v k.ú. Dobrovíz, Hostivice, Litovice, Přední Kopanina a Ruzyně (dále jen „záměr“ nebo „stavba“).

Jako účastníci předmětného řízení s žádostí o vydání územního rozhodnutí my, níže podepsaní účastníci řízení, zásadně nesouhlasíme a podáváme k výše uvedené žádosti tyto

námítky.

Námítky proti předmětné stavbě podáváme z důvodů nepřípustného zásahu do charakteru území (pohoda bydlení) a z důvodu enormního zvýšení hlukové a imisní zátěže v lokalitě a především po dobu jejího následného trvalého užívání, kdy dojde k významnému trvalému zvýšení hlukového zatížení z letištního provozu. Námítky podáváme i z důvodu zásahu do práva na ochranu životního prostředí, zejména ohrožení zájmů chráněných zákonem č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOPK“). Námítky podáváme jako vlastníci dotčených pozemků a staveb.

1. Rozpor s cíli a úkoly územního plánování

Jsme přesvědčeni, že předmětný záměr je v rozporu s cíli a úkoly územního plánování, neboť je v rozporu s § 18 odst. 1 zákona č. 183/206 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v rozhodném znění, podle kterého je cílem územního plánování vytvářet předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území, spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území. Předmětný záměr však předpoklady pro udržitelný rozvoj nespĺňuje, když ve svém širším okolí podstatně zhoršuje životní prostředí. Je třeba uvést, že rozšiřování letiště není nezbytné a nemůže převážit na veřejném zájmem na ochraně zdraví a přírody.

2. Zásah do pohody bydlení, rozpor s charakterem území

Umístění staveb musí odpovídat urbanistickému a architektonickému charakteru prostředí a požadavkům na zachování pohody bydlení a zdravého životního prostředí.

Umístění navrhované stavby bude v důsledku enormního nárůstu hlukové zátěže znamenat nepřípustný zásah do práva účastníků řízení na zachování pohody bydlení. Nejvyšší správní soud ve své konstantní judikatuře (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 8 As 27/2012 – 113 nebo č.j. 2 As 44/2005) definuje pohodu bydlení jako „souhrn činitelů a vlivů, které přispívají k tomu, aby

bydlení bylo zdravé a vhodné pro všechny kategorie uživatelů, resp. aby byla vytvořena vhodná atmosféra klidného bydlení; pohoda bydlení je v tomto pojetí dána zejména kvalitou jednotlivých složek životního prostředí, např. nízkou hladinou hluku (z dopravy, výroby, zábavních podniků, ze stavebních prací aj.), čistotou ovzduší, přiměřeným množstvím zeleně, nízkými emisemi pachů a prachu, osluněním apod.; pro zabezpečení pohody bydlení se pak zkoumá intenzita narušení jednotlivých činitelů a jeho důsledky, tedy objektivně existující souhrn činitelů a vlivů, které se posuzují každý jednotlivě a všechny ve vzájemných souvislostech“.

Současně je podle názoru NSS třeba přihlížet i k subjektivním hlediskům daným způsobem života osob, jichž se má stavba dotýkat, pokud tyto subjektivní nároky na pohodu bydlení nevybočují v podstatné míře od obecných standardů se zohledněním místních zvláštností dané lokality, a také k případné památkové ochraně území.

Jak uvedeno výše, posuzovaný záměr je na samém okraji zástavby, na hranici volné krajiny. Stavba a zejména její trvalý provoz přinesou významný nárůst hlukové zátěže, bude mít negativní vliv na životní prostředí a negativně se dotkne i klimatu.

3. K posuzování vlivů na životní prostředí

Dále považujeme za důležité namítnout, že k předmětnému záměru mělo být vydáno nové závazné stanovisko dle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon EIA“), neboť k žádosti přiložené závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí (dále jen „MŽP“) je z roku 2011, které bylo opakovaně prodloužováno, naposledy dne 29. 2. 2024.

Jsme přesvědčeni, že toto již druhé prodloužení stanoviska EIA je nezákonné a věcně nesprávné, neboť nebyly splněny podmínky a nebyly prokázány důvody, pro které může být původnímu stanovisku EIA z roku 2011 již podruhé prodloužena platnost.

Od doby vydání původního stanoviska EIA **před třinácti (!) lety došlo ke změnám podmínek v dotčeném území a též ke změnám poznatků a metod posuzování, v jejichž důsledku by záměr mohl mít dosud neposouzené významné vlivy na životní prostředí.** V této souvislosti zdůrazňujeme, že pro neprodloužení stanoviska EIA je dle závazného textu § 94 a odst. 4 zákona EIA dostačující potenciál dosud neposouzených významných vlivů na životní prostředí. Toto ustanovení je třeba vykládat v souladu s principem předběžné opatrnosti dle § 13 zákona č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů.

Aktuálně existují podstatné změny ve stavu životního prostředí, ve stupni poznání a metodiky, a existují i nové problémy, na které původní EIA pochopitelně nereaguje, zejména co se týče vlivů záměru na klima a hlukové zatížení.

4. Překračování hygienických limitů hluku

Provozem předmětné stavby (v důsledku navýšení kapacity letiště) dojde k enormnímu nárůstu hluku, přičemž dotčeny budou nejen přilehlé obce a městské části Prahy, ale i ty vzdálenější. Jako obyvatelé městské části Praha-Lysolaj budeme provozem předmětné stavby negativně dotčeni, což je ostatně uvedeno i v samotném prodloužení stanoviska EIA (na str. 39), neboť z provozu na předmětné stavbě (dráze) bude docházet ke kumulativním vlivům se silničním hlukem, a bude zasaženo do našeho práva na pohodu bydlení, na příznivé životní prostředí, ale dojde též k ohrožení našeho (veřejného) zdraví. Celkově tak dojde k zhoršení kvality prostředí.

V této souvislosti je nutno též poukázat na čl. 35 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, podle kterého při výkonu svých práv nikdo nesmí ohrožovat ani poškozovat životní prostředí, přírodní zdroje, druhové bohatství přírody a kulturní památky nad míru stanovenou zákonem. Nelze tedy umístit záměr, který zhorší již stávající nadlimitní hlukovou zátěž v obytných oblastech hl. m. Prahy a dalších přilehlých obcích.

